

det har en truende Skattesky over sit Hoved, en Skattesky, som rimeligvis vil udlade sig i nye Skatter til et Beløb, der som sagt er større end de nuværende direkte Skatter. Man véd intet om, hvad det skal være, man véd ikke, om det skal gaa i Retning af Told, i Retning af Toldbeskyttelser, eller om det skal være helt andre Ting. Jeg tror, der deri er en Usikkerhed, som kan være en Vanskelighed indenfor vort Næringsliv, selv om jeg ikke overvurderer den. Og endelig bruges jo hele dette Spørgsmaal om Finanserne til at skyde alt andet til Side, af Hensyn hertil venter det hele. Derfor faar man virkelig i dette Øjeblik et vist Indtryk af, at den Tid, hvori vi nu sidde og vente, indtil Regeringen har hvilet færdig, og indtil den højtærede Finansminister er kommen til et Resultat, er i mange, om end naturligvis ikke i alle, Henseender en for vort politiske Liv spildt Tid. Og naar denne Tid spildes, og Vanskelighederne derved forøges, maa — jeg ser ikke rettere — Ansvaret derfor hvile paa den højtærede Finansminister, paa hele Regeringen og paa hele det Parti, som har bidraget meget til at skabe disse Vanskeligheder, som har afvist vor Vej ud af Uføret, og som nu ikke selv kan anvise nogen Vej til at bringe den danske Stat ud af det Uføre, hvori den i Øjeblikket befinder sig i finansiel Henseende.

N. C. Rasmussen: Jeg tænker, at ærede Medlemmer af dette Ting ligesom jeg ere blevne forbavsede over at høre, med hvilken Vægt det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) i Begyndelsen af sin Tale overfor den nuværende Regering fremsatte Kravet om, at den saa hurtigt som muligt forelagde en Mængde Forslag. Navnlig maatte det forbavse, naar man tænker paa, hvor længe det varede, inden den forrige Regering kunde faa forelagt sine bekendte Lovforslag, det gælder i alt Fald for adskillige Forslags Vedkommende. Hvor længe varede det f. Eks. ikke, inden den daværende Indenrigsminister, det nuværende ærede Medlem fra Langeland fik forelagt det bekendte Forslag om Standsning af Overgangen fra Hartkornsskatterne til Ejendomsskyld, og inden den daværende Kultusminister fik forelagt sine Forslag til Afløsning af de bekendte Cirkulærer. Man faar let det Indtryk, at det ærede Medlem ikke viger tilbage for at stille større Krav til den nuværende Regering, end han i sin Tid stillede til sig selv og sine Kolleger i Ministeriet.

Under Forhandlingerne her i Salen

om det foreliggende Finanslovsforslag er der fra Ordførerne for de Radikale og Socialdemokraterne gjort forskellige for-gæves Forsøg paa at lægge Skylden for den vanskelige finansielle Situation, vi i Øjeblikket befinde os i, over paa Militærbevillingerne, navnlig paa de sidst vedtagne Forsvarslove, skønt de Herrer meget godt vide — i alt Fald burde de vide det —, at det er de eneste af de gennem mange Aar vedtagne Love, der samtidig med at paalægge Statskassen en stor Byrde vise Vejen til Dækning af disse Udgifter gennem en ekstraordinær Skat paa de mere velstillede i Samfundet. Nej, det er Udgifter til civile Formaal, til Gennemførelse af humane Foranstaltninger i Forbindelse med vigende Indtægter, der ere Skyld i den vanskelige finansielle Situation, vi befinde os i for Øjeblikket. Men da den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Finansminister alt have gjort Rede for disse forskellige Forhold, skal jeg ikke i dette Øjeblik trække Tiden ud med nærmere at omtale dette, kun skal jeg ganske kort berøre, at efter min Mening har Flertallet i dette høje Ting de foregaaende Aar haft for stor Tilbøjelighed til at gaa med til at gennemføre store Reforme, som have lagt store Byrder paa Statskassen, uden at man samtidig har vist Vej til Dækning af disse Udgifter. Men i den Henseende have de forenede Socialdemokrater og Radikale ikke det mindste at bebrejde Venstre, idet de Gang paa Gang have brugt Ord, som vise, at hvis de havde haft Magt, som de efter deres Udtalelser og Afstemninger have haft Villie, havde den finansielle Situation været endnu mere vanskelig. Men for øvrigt tror jeg, at mange i dette Ting have samme Anskuelse som jeg, naar jeg ikke ser saa mørkt paa den finansielle Situation som f. Eks. det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Hans og hans nærmeste politiske Meningsfæller have gjort et stærkt Forsøg paa at male den finansielle Situation saa sort, som det overhovedet lader sig gøre. Jeg tror, de Herrer villé benytte Stillingen i Øjeblikket til Fordel for deres Toldpolitik. Jeg har den Anskuelse, at det, som det ogsaa er udtalt af den højtærede Finansminister, er nødvendigt roligt at se Tiden an i den kommende Rigsdags-samling, se, hvorledes Forholdene ville ordne sig, og hvad der saa skal gøres for at skaffe Balance paa Statsregnskabet, hvis der i det hele taget skal gøres noget særlig ekstraordinært.

Til Afhjælp af den vanskelige finan-